

BLEJCZYK (7) *sb m*

blejczyk (6), **blejszczyk** (1); *blejczyk Strum* (6); *blejszczyk BartBydg.*

e jasne.

sg N blejczyk (3), *blejszczyk* (1). ◊ *G blejczyka* (1). ◊ *A blejczyk* (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Ciężarek (zwykle ołowiany) zawieszony na sznurku – przyrząd używany zwłaszcza w budownictwie dla ustalenia kierunku pionowego, pion; perpendiculum BartBydg; plumbum perpendiculi libellae Cn (7) : BartBydg 112; I Krókiewká ma též byc ná nię vrobióná/ ná kthoréy ma byc Bleyczyk ołowiány ná cienkim sznurku álbo ná łtrunie zówiefóny/ Ná ták długim/ coby przełtał przez Synwagę. Strum B2, B2v, B3, B4v, C, C2.

KN